

Fundació "la Caixa"

LA PROPERA MUTACIÓ

COL·LECCIÓ D'ART CONTEMPORANI
FUNDACIÓ "LA CAIXA"
CONVOCATÒRIA DE COMISSARIAT

Dossier de premsa

CaixaForum Barcelona

Del 21 d'octubre de 2021 al 13 de febrer de 2022

La propera mutació mostra com han transformat molts artistes la relació entre l'espectador i l'objecte artístic, i com s'han difuminat els límits entre l'un i l'altre

CaixaForum Barcelona explora una mirada col·lectiva i ecològica de l'art

- L'exposició *La propera mutació*, comissariada per Xavier Acarín Wieland, és la primera proposta expositiva de la temporada 2021-2022 de l'actual convocatòria de comissariat per a joves professionals del programa de Suport a la Creació Artística de la Fundació "la Caixa" a CaixaForum Barcelona.
- La mostra presenta el treball de diverses generacions d'artistes que, a partir de l'objecte, s'endinsen en una perspectiva col·lectiva i ecològica per pensar com podem viure d'una altra manera.
- A partir de la metàfora del procés de mutació dels virus, dels quals es parla molt en temps de pandèmia, l'exposició reflexiona sobre la manera en què la transformació profunda del món actual definirà la nostra capacitat d'adaptació, i propugna valors com la interacció, el mutualisme i la pluralitat.
- Aplega 19 obres, entre escultures, fotografies, instal·lacions, obres sobre paper i audiovisuals, datades des de finals dels anys seixanta fins a l'actualitat, de 16 artistes, entre els quals hi ha Moisès Villèlia, Dora García, Nacho Criado, Francesc Torres, Gego, Antoni Llena, Joan Jonas, Àngels Ribé o Félix González-Torres.
- Les obres de la mostra provenen de la Col·lecció d'Art Contemporani Fundació "la Caixa" i de la Col·lecció MACBA - Museu d'Art Contemporani de Barcelona, més dues peces fetes expressament per a l'exposició, que estarà oberta fins al 13 de febrer de 2022.

La propera mutació. Convocatòria de comissariat. Dades: del 21 d'octubre de 2021 al 13 de febrer de 2022. **Organització i producció:** Fundació "la Caixa", amb la col·laboració del MACBA - Museu d'Art Contemporani de Barcelona. **Comissariat:** Xavier Acarín Wieland. **Lloc:** CaixaForum Barcelona (av. de Francesc Ferrer i Guàrdia, 6-8).

Barcelona, 21 d'octubre de 2021. El director de CaixaForum Barcelona, **Lluís Noguera**; la cap de Continguts d'Exposicions de la Fundació "la Caixa", **Carla Tarruella**, i el comissari **Xavier Acarín Wieland** han presentat avui l'exposició ***La propera mutació*** en el marc de l'actual convocatòria de comissariat del programa de Suport a la Creació Artística la Fundació "la Caixa". Aquesta és l'exposició que inaugura el cicle de la temporada 2021-2022 de la convocatòria.

Durant tota la temporada i fins a finals del 2022, la Sala 2 de CaixaForum Barcelona estarà consagrada a l'exhibició de les tres propostes a càrrec de comissaris emergents que han estat seleccionades en aquest programa, el qual arriba a la cinquena edició. El programa ofereix a joves professionals l'oportunitat de liderar un comissariat a partir de la Col·lecció d'Art Contemporani Fundació "la Caixa" i de la Col·lecció MACBA, amb l'ajuda de professionals de l'entitat i tutors externs. És també una oportunitat perquè comissaris emergents ofereixin lectures innovadores sobre aquests fons d'art. A més, recentment l'entitat ha reforçat aquesta iniciativa per ampliar el suport a la creació contemporània i ha desdoblant la convocatòria, de caràcter biennal, en una segona línia de suport a la producció d'obres d'art amb una atenció especial als artistes de menys de trenta anys. Enguany és el torn d'un nou cicle de comissariat i, després de ***La propera mutació***, es podran veure les exposicions ***Rates! Rates! Rates! La gramàtica poètica del 'hack'*** i ***Digerir el món on és***.

Amb aquesta doble convocatòria, la Fundació "la Caixa" dona continuïtat a la seva llarga trajectòria de compromís amb els nous talents en l'àmbit de la cultura en general i de les arts visuals en particular.

L'exposició col·lectiva ***La propera mutació*** parteix de la pandèmia per entendre'n la significació no solament com a crisi sanitària, social i econòmica, sinó també com a crisi climàtica que ens obliga a reconsiderar com vivim dins la complexitat d'ecosistemes que componen la terra. Ara que la COVID-19 ha sacsejat i ha transformat les formes de vida, la tesi de l'exposició proposa apropiar-se de la mutació, «imitar» el virus i aprofitar aquest temps de canvis profunds per passar a una altra manera de relacionar-nos amb el món i amb els altres basada en la interdependència, el mutualisme i la pluralitat.

Aquesta concepció del món ha estat experimentada per les pràctiques artístiques contemporànies en les quals l'objecte artístic esdevé un element desencadenant de col·laboracions i afectes, sobretot des de finals dels anys seixanta. L'objecte artístic es transforma en objecte performatiu. Això és precisament el que busca l'exposició: propiciar la intimitat, el tacte, l'efímer, i situar els cossos en una

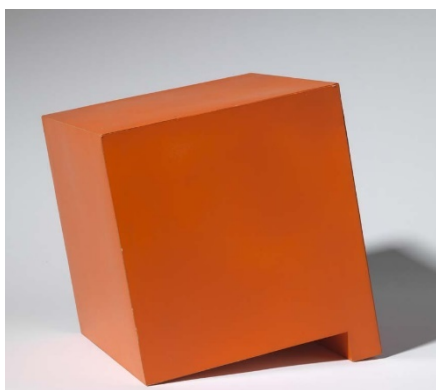
relació performativa amb l'entorn. **Datades des de finals dels anys seixanta fins a l'actualitat, les 19 obres de l'exposició —entre escultures, fotografies, instal·lacions, obres sobre paper i audiovisuals— exploren els límits més permeables entre l'objecte artístic i l'espectador que permetin una interrelació més igualitària i comunal.**

Totes les obres de l'exposició provenen de la Col·lecció d'Art Contemporani Fundació "la Caixa" i de la Col·lecció MACBA, excepte dues peces fetes expressament per a l'exposició: una instal·lació sonora d'**Eulàlia Garcia Valls**, i una escultura del tàndem **Víctor Ruiz Colomer + Joe Highton**. La resta d'artistes, pertanyents a diverses generacions, són: **Moisès Villèlia, Dora García, Nacho Criado, Francesc Torres, Gego, Antoni Llena, Joan Jonas, Àngels Ribé, Félix González-Torres, Absalon, Eva Fàbregas, Cyprien Gaillard, Isa Genzken i Wolfgang Tillmans.**

Recorregut de l'exposició

L'objecte performatiu en relació amb el subjecte situat. En una de les seves primeres obres audiovisuals, l'artista nord-americana **Joan Jonas**, pionera de la *performance* i el videoart, va filmar l'acció *Wind* amb un grup de ballarins en una platja de Long Island el dia més fred de l'hivern del 1968, a 20 graus sota zero i amb un vent fortíssim. La coreografia i els moviments que executen els ballarins, amb abrics, plàstics, paper d'alumini i miralls, estan totalment condicionats per la climatologia inesperada d'aquell dia. L'obra *3 punts* (1970-1971), d'**Àngels Ribé**, constituïda per un senzill cordó de cotó que forma un triangle tensat a la paret, també està relacionada amb el moviment, en aquest cas, de l'espectador, que a mesura que es desplaça per l'espai té una percepció diferent de la seva relació amb l'espai.

Francesc Torres. *Prototip per a una edició il·limitada*. Col·lecció MACBA. Dipòsit de l'Ajuntament de Barcelona

L'objecte performatiu i la crítica a allò estable. L'artista francoisraelià **Absalon** va crear una sèrie de cel·les habitables, petites habitacions dissenyades a partir de les proporcions del seu cos, que constituïen una proposta d'arquitectura crítica amb el sistema. En el vídeo *Proposition d'habitation* (1991), un intèrpret es mou fent activitats diverses en un d'aquests habitacles, dins dels quals és impossible acumular béns i objectes i tenir família. Abans de morir per complicacions

derivades de la sida el 1993, l'artista va planejar la construcció de tota una sèrie de mòduls que s'havien d'estendre «com un virus» per sis ciutats. També són crítics amb el sistema de l'art els prototips d'objectes de paper que **Francesc Torres** va fer a finals dels anys seixanta amb la intenció de reproduir-los de manera il·limitada i vendre'ls a un franc i mig. Per primer cop en un context expositiu, els visitants es podran endur gratuïtament la plantilla per construir un cub igual, tal com havia projectat inicialment l'artista. Al costat d'aquest cub irregular de Francesc Torres, s'hi exposa una peça de la mateixa època, de la sèrie d'escultures dissecades que **Antoni Llena** construïa amb materials fràgils.

L'objecte performatiu i allò escenogràfic. Considerant el paper dels objectes en els rituals, l'exposició inclou la instal·lació de **Nacho Criado** *Discoïdals* (1985), una combinació de l'ancestral amb el productiu i modern. Aquesta peça ha estat restaurada i és la primera vegada que es pot veure des que es va presentar al Palau Macaya l'any 1985. També té una qualitat teatral l'obra de **Dora García**, *Bossa daurada* (1995), una bossa de plàstic que conté un material daurat i que cobreix una cantonada de la sala, de manera que actua i sedueix els visitants.

L'objecte performatiu i la crisi del temps. **Félix González-Torres** també pretenia que la seva obra es transmetés de forma viral. La sèrie del cercle de dofins estava pensada perquè es presentés en formats diversos (samarretes, tatuatges, transferències, pòsters...). L'edició sobre paper inclosa a la mostra, que l'artista va fer el 1990, es presenta dins d'una vitrina, intocable i apartada del públic, seguint el desig del propietari i contradient l'esperit de la peça, que havia de desaparèixer un cop repartits tots els pòsters. D'altra banda, l'obra de **Cyprien Gaillard** ens mostra una muntanya de runes d'un edifici derruït a la perifèria de París, just a l'inici de la crisi financera del 2008. **Isa Genzken**, que va viure de prop els atemptats de l'11 de setembre a Nova York, està present a la mostra amb una escultura que transmet el desequilibri i la sospita sobre la arquitectura moderna.

L'objecte performatiu i la intimitat. Les quatre fotografies de **Wolfgang Tillmans** incloses a l'exposició, realitzades entre 2006 i 2016, combinen una sèrie de referències íntimes i inclouen una peça abstracta feta sense càmera, a partir del tractament del paper fotogràfic al laboratori. El resultat augmenta la relació emocional i sensitiva amb l'espectador. També té una qualitat sensorial i orgànica l'escultura *Kimberly & Chloe* (2019), d'**Eva Fàbregas**, construïda a partir de motlles amplificats de les orelles de dues persones, que l'artista disposa en un acoblament sensual, una abraçada entre dues entitats.

L'objecte performatiu crea la xarxa. A *Teixidura* (1991), **Gego** crea una composició amb sanefes mitjançant retalls de paper setinat de colors que subratlla especialment el valor del que s'entrecreu i s'entrellaça. Com en l'obra de Gego, també hi ha en l'obra de Moisès Villèlia una influència directa de les trames indígenes; un interès que és present en el seu mòbil de 1985-1986, en què l'artista trasllada a l'espai l'entramat amb un objecte que facilita l'apreciació de moviments i coincidències. Per acabar, l'exposició inclou dues peces concebudes expressament per a aquest projecte. **Víctor Ruiz Colomer + Joe Highton** presenten una estructura que anirà variant a mesura que els artistes desenvolupin una sèrie d'accions als jardins de Laribal, a Montjuïc, obertes a la participació del públic el 13 de novembre. D'altra banda, **Eulàlia Garcia Valls** crearà una instal·lació sonora, amb gravacions de l'entorn natural i urbà, realitzades amb el públic al voltant del CaixaForum l'11 de desembre.

COMISSARI

XAVIER ACARÍN WIELAND

Xavier Acarín Wieland és comissari i docent. Els seus projectes i exposicions s'han presentat, entre altres llocs, a Elastic City; Parsons School of Design; The Hessel Museum; Peekskill Project 6; Abrons Arts Center; Knockdown Center i Unbag-Wendy's Subway, a Nova York; La Ira de Dios-cheLA, a Buenos Aires; HIAP Suomenlinna i Muu Kaapeli, a Hèlsinki (en col·laboració amb Sant Andreu Contemporani, Fabra i Coats i Institut Ramon Llull), i la Fundació Mies van der Rohe i el Reial Cercle Artístic, en el marc del Festival Loop de Barcelona. Ha escrit textos per a exposicions al Centre d'Art Tecla Sala, la P.A.D. Gallery, la Galería Rosa Santos, l'ADN Galería i Participant Inc. Els seus articles, assaigs i entrevistes s'han publicat a *El Periódico*, *A-Desk*, *Culturas - La Vanguardia*, *Esnorquel* i *Terremoto*, i és coautor de tres llibres: *Dear Helen* (CCS, Bard, 2014), *Experience Design* (Bloomsbury, 2014) i *Ante la imagen* (Comanegra/BRAC, 2016). Xavier Acarín és llicenciat en Història de l'Art per la Universitat de Barcelona (UB), màster en Museologia per la Universitat de Nova York, màster en Estudis de Comissariat pel Bard College i estudiant de doctorat al Departament de Cultura Visual de la Goldsmiths - Universitat de Londres. Com a professor, ha col·laborat amb la Universitat de Syracuse, la Parsons School of Design, la School of Visual Arts, l'IED i Elisava.

OBRES I ARTISTES PRESENTS A L'EXPOSICIÓ

ABSALON

Proposition d'habitation

[*Proposta per a un habitacle*]

1991

Vídeo, TV, color, so

Col·lecció d'Art Contemporani Fundació "la Caixa"

Construïda a partir de les proporcions del cos de l'artista, aquesta càpsula d'assaig és una modulació dels paràmetres de vida en la seva connexió amb l'espai i els objectes. Després d'aquesta proposta va fer una sèrie de cèl·lules habitacle ideades per propagar-se per diferents ciutats i on l'artista pensava viure austerament, sense produir res, sense gaires possessions i sense família, considerant distàncies i aïllaments.

Nacho Criado

Discoïdals

[*Discoïdals*]

1985

Tècnica mixta

Col·lecció d'Art Contemporani Fundació "la Caixa"

Gairebé com un ritual, aquesta instal·lació ens endinsa en un entrelaçament del temps i la matèria. L'interès de l'artista per la història ens porta a considerar les esteles discoïdals, monuments funeraris megalítics, un culte pagà que aquí perviu misteriosament inserit en una seqüència d'elements repetits que varien per indicar una rotació circular, una reverberació del ritme còsmic dels astres, cicles de vida i mort.

Eva Fàbregas

Kimberly & Chloe

2019

Resina epoxi, poliestirè extruït i *flocking*

Col·lecció d'Art Contemporani Fundació "la Caixa"

A partir del modelatge de les orelles de dues persones, l'artista en varia l'escala i crea una abraçada entre dues entitats que tenen qualitats materials, vellutades, que sedueixen fent al·lusió al tacte i al fet de tocar-se, estimulants una zona erògena. El resultat és una aproximació a l'afectivitat com a forma radical de l'ésser en comú, de barreja, d'entremig, en què no som ni l'un ni l'altre, sinó un tercer, sense gènere determinat, sense necessitat individual.

Cyprien Gaillard

Cairns (251/261 Résidence Provence, Dammarie-lès-Lys, 1973-2008)

[Pila de runes (251/261 Résidence Provence, Dammarie-lès-Lys, 1973-2008)]
2008

Fotografia cromogènica

Col·lecció MACBA. Consorci MACBA. Dipòsit particular

Una fita de pedres marca la destrucció d'un edifici als suburbis de París i assenyala també un camí recorregut per la història de l'art, que ha trobat en la ruïna una apreciació del que és material a una altra escala de temps, com a rastre nostàlgic d'un passat que sobreviu més enllà de la nimietat humana, com a empremta d'un món esvaït, fàcil d'associar aquí amb la crisi del 2008, l'origen de la qual va ser el preu de l'habitatge.

Dora García

Bolsa dorada

[Bossa daurada]

1995

Polietilè i pigment daurat

Col·lecció d'Art Contemporani Fundació "la Caixa"

Empolvorat amb or, aquest objecte cobreix un dels racons de la sala, tapa i conté un darrere que no veiem, que s'amaga, i adquireix així una presència entre l'espai i els visitants. És aquesta una intervenció que talla l'espai i obre un reconeixement de l'espai expositiu com a productor de valor que, com l'or, implica una història material, de llum i saviesa, de conquesta i capitalisme.

Eulàlia Garcia Valls

Subsòls

2021

Instal·lació sonora, dimensions variables

Gentilesa de l'artista

Aquesta peça sonora és el resultat d'una activitat d'escolta i gravació portada a terme amb un grup de públic als voltants del CaixaForum. A partir de treballar el so i de reconèixer fins on arriba la nostra oïda, a qui escoltem i a qui no, l'artista ens encamina cap a una comprensió sensorial dels entramats socials i ecològics. Una manera d'entendre que no estem sols, que l'atenció és clau per conèixer i que la ciutat no és un producte artificial, sinó un territori entre cultura i natura.

Gego

Tejedura 91/15

[Teixidura 91/15]

1991

Paper setinat

Col·lecció MACBA. Consorci MACBA. Dipòsit Fundación Gego

Fet de retalls de revistes, el paper trenat forma una ziga-zaga, una onomatopeia visual. No és una il·lusió sinó una acció, un registre de moviment que es desplaça pel pla seguint una sanefa —diferència i repetició—, teixint una trama de referències indígenes sud-americanes que s'expandeix i embolcalla l'espai per exercir una variació, una possibilitat d'organització diferent d'un entramat d'intensitats, presents aquí en el color.

Isa Genzken

Bookshelves

[Prestatgeria]

2008

Metall, plàstic, pintura en esprai, teixit, dentadura animal (fragment)

Col·lecció d'Art Contemporani Fundació "la Caixa"

L'artista, que era a prop de les Torres Bessones el dia de l'atemptat, rep l'herència de la modernitat arquitectònica i la continua en maquetes d'infraestructures devastades que concentren la violència i el caos, l'esfondrament de les promeses del progrés, de l'acumulació il·limitada, del consum de fets i de desferres amb què compartim característiques i trets, precarietat i desequilibri, en una caiguda lliure al buit.

Félix González-Torres

Untitled

[Sense títol]

1990

Paper i cartró

Col·lecció MACBA. Fundació MACBA. Dipòsit Brondesbury Holdings Ltd.

El cercle de dofins, per a alguns un símbol de la prosperitat col·lectiva, forma part d'una sèrie de múltiples reproduïts en samarretes, tatuatges i transferències. Malgrat que l'artista va indicar per als pòsters que, una vegada repartits entre el públic, aquesta peça havia de deixar d'existir, avui es conserva i la vitrina evita la desaparició tant de la peça com del seu valor, alhora que n'impedeix la transmissió confinant-la a l'aïllament.

Joan Jonas

Wind

[Vent]

1968

Pel·lícula de 16 mm transferida a vídeo, b/n, sense so

Col·lecció MACBA. Consorci MACBA

Sense saber que aquell seria el dia més fred de l'hivern del 1968, Jonas i un grup de ballarins van dur a terme una coreografia en una platja de Long Island. El vídeo mostra un conjunt d'accions que es desenvolupen a partir d'objectes, amb moviments pausats en què els cossos deixen de ser individuals per combinar-se en formacions col·lectives, quasi animals, alterades pels 20 graus sota zero i pel vent, agent climàtic, protagonista invisible.

Antoni Llena

Escultura dissecada

1968

Paper de cel·lofana i paper

Col·lecció MACBA. Fundació MACBA

La protesta del 68 ressona en diverses experimentacions amb materials efímers i fluids corporals per buscar una materialitat etèria, més propera a la temporalitat humana. L'artista les equipara en una precarietat vulnerable, sense control, irreversible, revolucionària i entròpica que ens situa en una conjugació d'*assemblages* que s'esdevenen contínuament, més que no pas en una distinció d'entitats concloses i estables.

Àngels Ribé

3 punts

1970-1971 (2011)

Instal·lació. Cordill de cotó i llum

450 × 656 × 480 cm

Col·lecció MACBA. Consorci MACBA. Donació de l'artista

Creada gairebé com un impuls en la intimitat de la llar, aquesta peça implica el públic en un transcórrer fràgil i variable, segons el desplaçament i la inserció del cos en l'espai. Un pla usual que possibilita una obertura, considerant la interrelació dels punts que configuren la situació, una ecologia de dependència en la qual podem confraternitzar de costat, lateralment, evitant la jerarquia homogeneïtzadora.

Víctor Ruiz Colomer + Joe Highton

Pont Ponts Jardí

2021

Instal·lació sonora, dimensions variables

Gentilesa dels artistes

L'usual expositor de pòsters esdevé aquí un híbrid entre obra d'art i registre de les activitats que els artistes duen a terme als jardins de Laribal de Montjuïc. En

una d'aquestes activitats, oberta a la participació del públic, els artistes el conviden a manipular objectes trobats per construir prototips d'infraestructures que puguin travessar les fonts dels jardins, introduint així una reflexió sobre com habitem el territori en un indret significatiu per a l'espai públic a la ciutat.

Wolfgang Tillmans

Fire Island II

2016

Impressió per raig de tinta

Col·lecció d'Art Contemporani Fundació "la Caixa"

Tapestry

[Tapís]

2006

Fotografia cromogènica

Col·lecció d'Art Contemporani Fundació "la Caixa"

Silver 112

[Argent 112]

2013

Fotografia cromogènica

Col·lecció d'Art Contemporani Fundació "la Caixa"

Geschlechtsteile

[Genitals]

2010

Impressió per raig de tinta

Col·lecció d'Art Contemporani Fundació "la Caixa"

Una platja a Long Island, un detall d'un tapís, una imatge abstracta i un parell de flors amb el títol de «Genitals» en alemany creen un paisatge semiòtic d'associacions obertes. Treballant la imatge a partir de la impressió d'intensitats en el paper —vitals o purament materials al laboratori—, l'artista ens situa dins d'una multiplicitat experiencial.

Francesc Torres

Prototip per a una edició il·limitada

1968-1969

Cartró

Cub original. Producció d'encuny a escala real i filmació del muntatge de l'obra fet per Francesc Torres

Vídeo: Adolf Alcañiz

Col·lecció MACBA. Dipòsit de l'Ajuntament de Barcelona

La distribució gratuïta d'aquesta edició fins ara inèdita convida els visitants a agafar-ne un exemplar i construir el cub. La possibilitat revolucionària de reproducció infinita d'una obra d'art i la seva inserció en la quotidianitat, fora de l'exposició, comporta una igualtat: ens fem i alhora fem el cub, compartint irregularitats i desencaixaments.

Moisès Villèlia

Mòbil

1985-1986

Bambú

Col·lecció d'Art Contemporani Fundació "la Caixa"

El mòbil sense nom serveix d'entrada i portal, de filtre màgic i instrument ritual. S'hi concentren els materials en suspensió —llum i ombra, bambú i aire— i a través seu veiem el conjunt de les obres d'aquesta exposició, una reunió temporal, asimètrica i parcial de formes que indueixen a un moviment, a una proximitat. Si tracem els punts d'unió, podem allargar les juntures i coincidències fora de la fusta.

ACTIVITATS AL VOLTANT DE L'EXPOSICIÓ

TALLERS

PONTS, PONTS, JARDÍ, AMB VÍCTOR RUIZ COLOMER I JOE HIGHTON

Dissabte 13 de novembre, a les 13 h

Les infraestructures formen part de la vida quotidiana. Estem connectats en tot moment a un conjunt de xarxes en les quals participen objectes, tecnologies i suports, tant humans com materials. Tot i que de vegades són invisibles i gairebé sempre estan vinculades a múltiples desigualtats sistèmiques, l'artista ens proposa com hi podem intervenir. A partir d'una peça inclosa a l'exposició, aquest taller permet endinsar-se en la creació d'infraestructures i pensar-les a diferents escales.

La visita taller està dirigida pels artistes Víctor Ruiz Colomer i Joe Highton, que ens guiaran cap als jardins de Laribal en un itinerari dinàmic i participatiu. A través d'elements naturals i artificials, es construirà una sèrie d'«infraestructures» en diferents punts de les fonts del parc. Aquestes infraestructures prenen la forma de ponts efímers, reduïts a escala.

L'acció promou la col·laboració i la creació entre els participants, el contacte amb els jardins i la seva història, i la comprensió de l'ecologia urbana.

SUBSÒLS, AMB EULÀLIA GARCIA VALLS

Dissabte 11 de desembre, a les 13 h

L'artista Eulàlia Garcia Valls proposa una activitat d'escolta i d'enregistrament per vincular l'entorn interior i exterior de l'edifici de CaixaForum, mentre ens fixem en el que passa «sota terra». A partir d'una sessió d'audició grupal, els participants recorreran un itinerari per Montjuïc i gravaran tot el que passi als seus peus. Amb aquest material, l'artista crearà una peça sonora que s'instal·larà al subsòl de l'exposició.

Amb aquesta proposta es vol activar la relació del públic amb l'exposició i tenir en consideració les conseqüències ecològiques auditives com una dimensió clau per comprendre la relació que tenim amb els sistemes que ens envolten.

Fundació "la Caixa"

Dossier de premsa

L'exposició disposarà d'un servei de mediació per al públic. De dilluns a divendres, d'11 a 13 h, i dissabtes, diumenges i festius, d'11 a 14 h i de 17 a 19 h, hi haurà un educador/a a la sala a la disposició del públic per atendre qualsevol dubte o comentari sobre l'exposició. Servei gratuït inclòs amb l'entrada. Més informació, a recepció.

Fundació "la Caixa"

Dossier de premsa

La propera mutació

Del 21 d'octubre de 2021 al 13 de febrer de 2022

CaixaForum Barcelona

Av. de Francesc Ferrer i Guàrdia, 6-8
08038 Barcelona
Tel. 934 768 600

Servei d'Informació de la Fundació "la Caixa"

Tel. 900 223 040
De dilluns a diumenge, de 9 a 20 h

Horari

De dilluns a diumenge, de 10 a 20 h

Venda d'entrades

Taquilles de CaixaForum i
www.CaixaForum.es

Àrea de Comunicació de la Fundació "la Caixa"

Cristina Font: cristina.font@fundacionlacaixa.org / 608 582 301

Sala de Premsa: <https://premsa.fundacionlacaixa.org/ca/>

[@FundlaCaixaCAT](https://twitter.com/FundlaCaixaCAT) [@CaixaForum_CAT](https://twitter.com/CaixaForum_CAT) [#ProperaMutacióCaixaForum](https://twitter.com/ProperaMutacióCaixaForum)